

Arrest

nr. 151 430 van 31 augustus 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 april 2012 *“waarbij de DVZ bevestigt dat er in het regularisatiedossier van verzoeker geen beslissing werd genomen, noch zal worden genomen”*.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S VAN ROSSEM, die *loco* advocaat E. VAN DIJK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 april 2012 wordt vanuit de Algemene Directie Dient Vreemdelingenzaken – Directie Toegang en Verblijf een schrijven naar de advocaat van verzoeker verzonden met volgende inhoud:

“In navolging van ons telefonisch gesprek van gisteren ben ik gaan informeren bij de behandelaar hierbij het antwoord.

Ik heb dit toevallig deze morgen al eens bekeken.

De meerderjarige zoon D., P. Y. stond echter niet mee op de oorspronkelijke aanvraag, daarom werd er voor hem geen beslissing gemaakt. Hij wordt louter vermeld in een aanvulling art.9bis en voor hem heeft er dus eigenlijk nooit een eigenlijke aanvraag art.9bis opengestaan. Er komt voor hem dus geen beslissing meer, maar het staat hem altijd vrij een aanvraag art.9bis in te dienen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt verweerder een exceptie op van onontvankelijkheid bij gebrek aan aanvechtbare rechtshandeling.

De Raad merkt op, zoals verweerder aanhaalt, dat om ontvankelijk te zijn een beroep tot nietigverklaring dat bij de Raad wordt ingesteld, gericht dient te zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bepaalde rechtstoestand, dan wel zodanige wijzigingen te beletten (cf. J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 8 - 9).

Ter terechtzitting stelt de eerste voorzitter een vraag omtrent de inhoud van de bestreden beslissing. De advocaat van verzoeker verwijst naar het verzoekschrift en de advocaat van verweerder verwijst naar de nota.

In casu dient te worden vastgesteld dat het op 4 april 2012 gedateerde schrijven de loutere mededeling bevat van het feit dat verzoeker niet vermeld stond op de oorspronkelijke aanvraag en daarom voor hem geen beslissing werd genomen. Verzoeker wordt louter vermeld in een aanvulling artikel 9bis, voor hem heeft er dus eigenlijk nooit een eigenlijke aanvraag artikel 9bis opengestaan en komt er dus geen beslissing.

In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat één gezamenlijke aanvraag werd ingediend voor het gezin, door middel van een typeformulier waar verzoeker op vermeld stond, rechtstreeks overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 november 2009. Verder betoogt verzoeker dat hij sedert 2 november 2009 gekend is bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit het stuk 1 dat verzoeker voegt bij het verzoekschrift blijkt inderdaad dat verzoeker vermeld staat op voornoemd typeformulier. Echter in de brieven van 9 maart 2010 en 24 augustus 2010 van de advocaat van verzoeker gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, zijnde de stukken 3 en 4 gevoegd bij het verzoekschrift van verzoeker, wordt de aanvraag van 2 november 2009 benoemd als een aanvulling. Met andere woorden wordt door verzoeker erkend dat het typeformulier niet de oorspronkelijke aanvraag betrof.

Aangezien verzoeker zijn betoog opbouwt rond het typeformulier van 2 november 2009, doch zelf aangeeft dat voornoemd typeformulier als een aanvulling dient te worden beschouwd, toont verzoeker niet aan dat zijn naam zou vermeld staan op de oorspronkelijke aanvraag die werd ingediend met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker legt bijgevolg geen bewijs voor dat voor hem een aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zou zijn ingediend. Verzoeker geeft zelf ook aan dat hij slechts sinds 2 november 2009 gekend is bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat de bestreden beslissing niet tot doel heeft rechtsgevolgen te doen ontstaan of te verhinderen dat deze ontstaan. De bestreden beslissing is geen voor vernietiging vatbare beslissing.

De door verweerder aangevoerde exceptie wordt aangenomen.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

de eerste voorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS